

תלמודו בידו

דף כ עמוד ב

א] לרב, מניין שאחרי חצות האברים שמשלה בהם האש נחשבים כמעוכלים ?

ב] לר' יוחנן, כיצד מיישבים את הסתירה "כל הלילה והקטיר" עם "כל הלילה והרים" ?

ג] לר' יוחנן, מניין שאחרי חצות האברים שמשלה בהם האש נחשבים כמעוכלים ?

ד] מדוע תקנו חכמים שברגלים תורמים את דשן המזבח מאשמורת הראשונה של הלילה ?

א] קשה, נאמר "כל הלילה והקטיר", שמשמע שהקטרת האברים נמשכת כל הלילה. ואם אבר פקע מעל גבי המזבח ואפילו בסוף הלילה, חייב להחזירו. ונאמר "כל הלילה והרים", שמשמע שבמשך כל הלילה ניתן לקיים תרומת הדשן בכל אבר שמשלה בו האש. כיון שהושלמה הקטרתו (ואם פקע, אינו מחזירו), ודינו כדשן.

ותירץ, עד חצות הלילה להקטרה, והאברים שלא נתעכלו חייבים בהקטרה. מחצות להרמה, ודין האברים (שמשלה בהם האש) כדשן, אף שלא נתעכלו. - וקשה, איך תורמים ברגלים קודם חצות, והרי עדיין לא הגיע זמן המצוה.

ב] כל הלילה כשר להקטרה, באברים שלא משלה בהם האש. וכל הלילה כשר להרמה, באברים שנתעכלו לגמרי ונעשו דשן.

ג] "על המזבח כל הלילה עד הבקר", עד הבקר מיותר, ללמד תן בקר לבוקרו של לילה. כלומר, שפעמים שעוד לפני הבוקר חל סוף זמן הקטרת האברים. והיינו בחצות הלילה, שהוא סוף זמן הקטרת אברים שמשלה בהם האש.

ד] הואיל ובמשך ימי החג אין מורידים את הדשן הרב מעל המזבח. אלא לאחר תרומת הדשן, היו מעלים את שאר האפר לתפוח שבאמצע המזבח. הוצרכו לזמן רב להכין את המזבח (וסדור עצי המערכה) להקרבת הקרבנות.